

Wat de in casu geschonden fundamentele rechten betreft, beroept verzoekster zich op artikel F van het Verdrag betreffende de Europese Unie en op de rechtspraak van het Europese Hof voor de bescherming van de rechten van de mens, volgens welke melkquota voorwerp van eigendom kunnen zijn en als zodanig onder de bescherming van artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens vallen. Dit Hof heeft uitdrukkelijk beslist dat het onverenigbaar is met de eerbiediging van de fundamentele rechten, wanneer een overheidsorgaan weigert uitvoering te geven aan een voor hem ongunstige rechterlijke of arbitrale beslissing. De weigering van de Commissie om ervoor te zorgen dat de beslissing van het Hof van Justitie ten gunste van verzoekster naar behoren wordt uitgevoerd, vormt evenzeer een inbreuk op fundamentele rechten als het door het Europese Hof in verschillende zaken veroordeelde optreden van regeringen.

Beroep, op 29 juli 1997 ingesteld door J. Mellett tegen Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-221/97)

(97/C 331/42)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 29 juli 1997 beroep tegen Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door J. Mellett, vertegenwoordigd door A. M. Collins en B. O'Donovan, domicilie gekozen hebbende in Luxemburg ten huize van verzoeker, route de Diekirch 127, Walferdange.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van de president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 17 oktober 1996 tot weigering een intern vergelijkend onderzoek in te leiden om een chauffeur als ambtenaar aan te stellen; en/of
- nietig te verklaren het besluit van de president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 4 december 1996 tot weigering hem als ambtenaar aan te stellen; en
- verweerder in de kosten van de procedure te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker, die chauffeur is van een van de leden van het Hof van Justitie, komt op tegen de weigering om een intern vergelijkend onderzoek in te leiden voor de aanstelling van een chauffeur als ambtenaar en de weigering om hem aan te stellen als ambtenaar.

Hij zet uiteen dat een eerder besluit van de Administratieve Commissie van het Hof van Justitie van 14 juni 1995 om geen procedure voor zijn vaste aanstelling in te leiden, het voorwerp is van een bij het Gerecht van eerste aanleg aanhangige procedure (¹). In deze procedure heeft verweerder de ontvankelijkheid van de vordering betwist op grond dat het bestreden besluit geen individueel, voor verzoeker nadelig besluit was. Verzoeker heeft daarop nog twee stappen ondernomen om te verzekeren dat zijn zaak aan het oordeel van de rechter kon worden voorgelegd: i) op 9 september 1996 diende hij bij de president van het Hof (het terzake tot aanstelling bevoegde gezag) ingevolge artikel 90, lid 1, van het Statuut een verzoek in om als ambtenaar te worden aangesteld; ii) bij memorandum van 1 oktober 1996 diende het lid wiens chauffeur verzoeker is bij de president een verzoek in ingevolge het besluit van de administratieve vergadering van het Hof van Justitie van 30 juni 1976, dat onder meer inhoudt dat de aanstellingsprocedure na een dienstverband van drie jaar kan worden ingeleid op voorstel van het betrokken lid.

Bij memorandum van 17 oktober 1996 besloot de president het verzoek van 1 oktober 1996 af te wijzen en geen intern vergelijkend onderzoek in te leiden voor de aanstelling van een chauffeur als ambtenaar. Verzoeker stelt dat dit besluit:

- is vastgesteld in strijd met de fundamentele procedurevoorschriften van artikel 25 van het Ambtenarenstatuut;
- een aantal algemene rechtsregels inzake de toepassing van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschappen schendt, namelijk de beginselen van gelijke behandeling en bescherming van het gewettigd vertrouwen, en het verbod van de intrekking met terugwerkende kracht van een wettelijke maatregel waarbij individuele rechten worden verleend; en
- is vastgesteld zonder dat rekening is gehouden met verzoekers rechten en rechtmatige belangen.

Bij memorandum van 4 december 1996 wees de president verzoekers verzoek om te worden aangesteld als ambtenaar af op grond dat het besluit van 1976 sinds 1994 niet meer van toepassing was. Verzoeker stelt dat:

- het besluit van 1976 ten onrechte niet op hem wordt toegepast; en
- het besluit in strijd is met algemene rechtsregels inzake de toepassing van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschappen, namelijk de beginselen van gelijke behandeling en bescherming van het gewettigd vertrouwen, en het verbod van de intrekking met

terugwerkende kracht van een wettelijke maatregel waarbij individuele rechten worden verleend.

(¹) Zaak T-66/96, Mellet tegen Hof van Justitie (PB C 233 van 10. 8. 1996, blz. 10).

Beroep, op 1 augustus 1997 ingesteld door C. Marion tegen Economisch en Sociaal Comité

(Zaak T-227/97)

(97/C 331/43)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 1 augustus 1997 beroep ingesteld tegen Economisch en Sociaal Comité door C. Marion, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door J.-N. Louis, T. Demaseure, A. Tornel en F. Parmentier, advocaten te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij Fiduciaire Myson Sàrl, rue de Cessange 30.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit tot definitieve vaststelling van het beoordelingsrapport van verzoeker over het tijdvak 1992-1994;
- verweerder te veroordelen om aan verzoeker ter vergoeding van de materiële en immateriële schade een bedrag te betalen van in totaal 250 000 Belgische frank;
- verweerder in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker, die ambtenaar is van rang C 5, beroept zich op schending van de artikelen 26, 43 en 45 van het Statuut, 6 en 7 van Besluit 1001/81 A van het Economisch en Sociaal Comité houdende vaststelling van de algemene bepalingen ter uitvoering van het Statuut betreffende de periodieke beoordeling van de ambtenaren, de beginselen van behoorlijk bestuur, de motiveringsplicht en het recht van verweer, en ten slotte een kennelijke beoordelingsfout.

Hij stelt dat het Economisch en Sociaal Comité onrechtmatig heeft gehandeld door over de vaststelling van zijn beoordelingsrapport over het tijdvak 1992-1994 28 maanden te doen. Door dit onrechtmatig handelen kon het Paritair Beoordelingscomité voor de bevorderingen van 1996 niet beschikken over het geldige beoordelingsrapport van de prestaties, de kundigheden en het gedrag binnen de dienst van verzoeker voor de bevorderingen van 1996.

Bovendien heeft verzoekers chef, na op verzoek van het Paritair Beoordelingscomité voor de bevorderingen een rapport te hebben opgesteld over verzoekers prestaties, kundigheden en gedrag binnen de dienst, verzuimd het dit schriftelijk ter hand te stellen en het hem voor te leggen teneinde hem in staat te stellen zijn opmerkingen te maken en het aan zijn persoonsdossier toe te voegen.

Verzoeker heeft meer dan twee jaar in onzekerheid en ongerustheid verkeerend en hem is de kans ontnomen om zich na een normale procedure kandidaat te stellen voor een bevordering naar rang C 4. De beoordelaar had zijn beoordeling moeten motiveren teneinde verzoeker in staat te stellen zijn opmerkingen en verweermiddelen te formuleren.

Ten slotte vordert verzoeker vergoeding van de materiële en immateriële schade.

Beroep, op 18 augustus 1997 ingesteld door „E” tegen Europees Parlement

(Zaak T-239/97)

(97/C 331/44)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 18 augustus 1997 beroep ingesteld tegen Europees Parlement door „E”, vertegenwoordigd door C. Junion, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij G. Liolos, rue J. A. Muller 6.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van het Europees Parlement van 5 november 1996 houdende aanstelling van verzoeker in rang B 5, salaristrap 4;
- nietig te verklaren het stilzwijgend genomen besluit tot verwerping van de door verzoeker op 11 februari 1997 ingediende klacht;
- het Europees Parlement te gelasten uitvoering te geven aan het uit te spreken arrest, dat wil zeggen verzoeker opnieuw in te delen en zijn loopbaan dienovereenkomstig te herstellen;
- het Europees Parlement in de kosten te verwijzen.